

vi vil meget gerne være med til både at gøre den her behandling ordentligt og gøre de elementer, der ligger heri, bedre.

Kl. 17:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Vivi Kier som ordfører.

Kl. 17:28

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Jeg skal gerne medgive, at L 141 er et af de mere omfangsrige lovforslag. Der er rigtig, rigtig mange elementer, som stort set alle tidligere ordførere også har gennemgået, og det kan godt være svært at prioritere, hvor man lige skal slå ned.

Hvis jeg i overskrifter skal nævne bare nogle af dem, som jeg synes er rigtig vigtige og spændende – men det synes jeg egentlig de alle sammen er – så er det undersøgelses- og behandlingsretten for unge med psykiske problemer, det er det udvidede frie valg ved aflysning af behandling, det er kontaktpersonordningen på offentlige sygehuse, det er den vederlagsfrie fysioterapi, som vi nu flytter ud til kommunerne, det er det graduerede plejehjemstilsyn, det ændrede krav til ind- og udskolingsundersøgelser og Det Nationale Forebyggelsesråd.

Men alle tiltagene, der ligger i det her lovforslag, skal ses i den sammenhæng, for at vi kan tilbyde et endnu bedre sundhedssystem. Fra konservativ side kan vi tilslutte os alle elementer i det her meget omfangsrige og måske ikke helt overskuelige forslag. Forslaget skal også ses som et led i kvalitetsreformen.

Jeg vil også prøve at dykke ned på bare et enkelt punkt, som jeg synes er rigtig væsentligt at snakke om, og jeg vil knytte et par kommentarer til undersøgelses- og behandlingsretten for de unge med psykiske problemer.

I dag ser vi desværre en alt for lang venteliste til såvel udredning som til egentlig behandling, og med det her forslag skulle vi gerne i løbet af få år have vendt udviklingen. Først og fremmest er det jo vigtigt, at man får stillet en diagnose – altså undersøgelsesdelen – og den skal udrede den enkelte patient. Den del er meget, meget vigtig, ikke bare for patienten, men også for den enkelte familie, der ofte står med stor, stor uvisshed og usikkerhed, når man har en psykisk syg pårørende. Når patienten er udredt, kommer næste skridt, der drejer sig om, hvilke behandlingstilbud man skal give.

En diagnose og et bud på behandling giver ofte den enkelte familie langt større ro og forstå-

else for den situation, de står midt i. Derfor prøver vi med det her lovforslag at indføre en trinvis garanti for at kunne benytte et privat tilbud, hvis ventetiden i det offentlige overstiger 2 måneder. Første trin er så undersøgelsesdelen, der gerne skulle indføres fra den 1. august 2008.

Næste trin bliver så behandlingsdelen, som indføres fra den 1. januar næste år. Med den her trinvise indfasning giver vi også hele systemet mulighed for, at der ude i det private bliver opbygget en kapacitet på det psykiatriske område.

Fra konservativ side ser vi meget positivt på det her, vi ser positivt på alle elementerne i forslaget. Vi har hørt, hvad der er sagt heroppefra, og vi er meget villige til at gå ind i drøftelser på udvalgsniveau om, hvor vi sætter ind, og om der er nogle ting, vi kan ændre.

Nu lyser lampen. Vi tilslutter os lovforslaget, men er villige til at indgå i drøftelser.

Kl. 17:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Fru Lone Dybkjær som ordfører.

Kl. 17:32

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Vi i Det Radikale Venstre er enige med Socialdemokratiet og SF i de kritiske bemærkninger, der er i forbindelse med forslagets omfangsrighed og den måde, hvorpå aftalerne er blandet sammen. Det er simpelt hen ikke rimeligt, og jeg tror desværre, det bliver mere og mere nødvendigt for partierne at gardere sig mod regeringen på alle leder og kanter. Jeg står selv i øjeblikket med to eksempler på, at økonomien er fjernet i det, vi troede var gældende. Vi må så bare konstatere, at regeringen med et pennestrøg indgår aftaler med Dansk Folkeparti, og så fjerner de grundlaget for det, vi egentlig har vedtaget, fordi vi har forudsat, at økonomien også var der. Men vi må så bare konstatere, at det er sådan, og så bliver vi så nødt til at lave nogle meget pinde-ud-agtige aftaler, og det er beklageligt, at det skal være på den måde, men det er åbenbart nødvendigt.

Jeg er på linje med andre ordførere enig i, at det er svært at nå det hele igennem, og jeg er også enig i, at vi kunne have bedt om øget tale-tid. Jeg ved ikke, om det havde forbedret situationen så frygtelig meget, fordi der i meget høj grad er tale om, at vi skal i gang med et lidt omfattende udvalgsarbejde. Det, som selvfølgelig er lidt surt, er, at vi har meget kort tid til det udvalgsarbejde, fordi vi er så tæt på folketingsmødernes afslutning. Nogle mener, vi har en lang